

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 60265-11-16

לפני הרכב כב' השופטים:

סארי ג'יוסי [אב"ד]

חננאל שרעבי

אספרנצה אלון

המעוררים

1. צ.ח.

2. ש.ח.

3. נ.ח.

ע"י ב"כ עו"ד שלמה עובדיה

נגד

המשיבים

1. ע.ב.

2. א.ח.

ע"י ב"כ עו"ד דן זוהר ו/או אייל אלקסלסי

1

פסק דין

2

3

השופט סארי ג'יוסי – אב"ד:

4

1. לפניי ערעור שהוגש ביום 27.11.2016, על פסק דין מיום 05.10.2016 של בית המשפט לענייני

5

משפחה בקריות (כב' השופטת שירי היימן) בתמ"ש 40649-06-13, במסגרתו התקבלה

6

תביעתם של המשיבים לפינוי המערערים 1 ו-2 ממשק 13 במושב א. (להלן: "המשק").

7

8

הרקע וההליך בבית משפט קמא

9

2. המערערת 3, הגב' נ.ח. (להלן: "נ.ח.") היא אמם של המערער 1, מר צ.ח., הנשוי למערערת 2,

10

הגב' ש.ח. (להלן: "ח.ח.") וכן אמה של המשיבה 2, הגב' א.ב., הנשואה למשיב 1, מר ע.ב.

11

(להלן: "ב").

12

התשתית העובדתית נפרסה במלואה בפסק דינו של בית משפט קמא. אתיחס להלן לעיקרי

13

הדברים הנוגעים לטענות שהועלו במסגרת הערעור.

14

15

3. ביום 19.06.2013 הגישו ב. בבית משפט קמא תביעה כנגד ח. לפינוי מקרקעין, שעניינה

16

המשק. תוך כדי ניהול ההליך, הורה בית משפט קמא על צירוף נ. כנתבעת נוספת. טענת ב.

17

הייתה כי הם בעלי הזכויות במשק, אף שזכויותיהם טרם נרשמו, וזאת בהתאם להסכם

18

רכישה מיום 25.08.1995 שנערך בינם לבין הגב' ל.ח. (להלן: "המוכרת") תמורת סך של

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 60265-11-16

- 1 \$100,000 (להלן: "הסכם הרכישה"). על כן, במהלך השנים שקדמו לתביעתם, פנו בדרישות
2 לחן, אשר מתגוררים בבית המהווה חלק מהמשק מאז חודש 09/2011, הן בכתב והן בע"פ,
3 לחדול מלהחזיק בנכס על מנת שיוכלו למכור אותו – אולם אלו לא נענו, ולכן הגישו
4 תביעתם.
5 יובהר, כי על פי הסכם הרכישה הזכויות שנרכשו הן זכויות חכירה לדורות, המאפשרות
6 לבעליהן להירשם במשרדי רשות מקרקעי ישראל כבני רשות.
7
8 חן ונחמה (להלן: "המערערים") התגוננו בטענה, כי הזכויות במשק שייכות ל-נ. בלבד, והיא .4
9 נתנה ל-ח. רשות להתגורר שם, בעוד ב. הם נאמנים במקרקעין בלבד ועל כן אינם יכולים
10 לדרוש את פיננסיים. טענה זו התבססה בעיקרה על מסמך שכותרתו "אישור והתחייבות
11 בלתי חוזרת" אשר נחתם, לכאורה, ביום 01.09.1995 על ידי ב. ו-נ., בו הצהירו ב. כי אין
12 להם כל זכות בנכס וכי התמורה שולמה במלואה על ידי נ. (להלן: "הסכם הנאמנות").
13 לטענתם, היות ונ. הייתה בעלת הזכויות במשק נוסף בעת רכישת משק המחלוקת, ולאור
14 הוראות רשות מקרקעי ישראל לפיהן לא ניתן להירשם כבעלי זכויות של שני משקים
15 במקביל, ב. נתבקשו לשמש כנאמנים עבורה. נטען כי באותה עת, ב. התגוררו עם נ., כאשר
16 יחסייהם היו קרובים מאוד ולכן סמכה עליהם. יצוין, כי לא עלה בידי המערערים להציג את
17 המסמך המקורי של הסכם הנאמנות, אלא העתק צילומי שלו בלבד.
18 בתגובה, טענו ב. כי אין כל תוקף ומשמעות להסכם הנאמנות, שכן מדובר במסמך מזויף,
19 אשר הם מעולם לא חתמו עליו, והצביעו על מספר דברים המעידים לדידם על כך שמדובר
20 במסמך מזויף.
21
22 יצוין, כי במסגרת ההליך בבית משפט קמא, הציגה נ. גרסה נוספת להסכמות בינה לבין ב. .5
23 נטען על ידה כי במועד רכישת המשק, סוכם כי ב. יחזירו לה את הסכומים ששילמה עבור
24 הרכישה, זאת, באמצעות כספי תמורה של משק נוסף במושב ב., אותו ירש המשיב מסבתו.
25 בסופו של יום, המשק הנוסף לא נמכר, הכספים לא הוחזרו, אך המשק נותר רשום על שם
26 בנאמנות עבורה. כן עלתה גרסה נוספת, שונה במעט, לפיה "בשלב מסוים" עלתה האפשרות
27 כי ב. ירכשו ממנה את הזכויות במשק באמצעות כספי תמורת המשק הנוסף (ולא בעת
28 רכישת המשק). כך או כך, הודגש על ידי נ. כי תמיד היה ידוע שהזכויות במשק שייכות לה,
29 ואין להם זכויות בו.
30
31 **פסק דינו של בית משפט קמא**
- 32 בית משפט קמא הגדיר את השאלה שדרשה הכרעה באופן הבא: האם עלה בידי המערערים .6
33 להוכיח, כי המשק שייך ל-נ. ונרשם בנאמנות בלבד על שם ב. לדידו, תשובה חיובית לשאלה
34 זו תוביל למסקנה כי ל-ב. אין זכות במשק ודין תביעת הפיננסי שהגישו להידחות. לשם כך,

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 60265-11-16

- 1 התחיל בית משפט קמא בבחינת שאלת תוקפו של הסכם הנאמנות שנחתם, לכאורה, על ידי
2 הצדדים. בעשותו כן, נקודת המוצא הייתה כי "לאור טענת התובעים כי החתימה הנחזית
3 להיות חתימתם על גבי הסכם הנאמנות מזויפת מוטל הנטל על הנתבעים, הטוענים
4 לאמיתות המסמך ומבקשים להסתמך עליו, להוכיח את אמיתותו" (פס' 53). עוד הוסיף
5 בית משפט קמא, כי מדובר בנטל מוגבר לאור מידת ההוכחה הדרושה לשם סתירת טענה
6 של זיוף. לאחר בחינת כל העדויות שהובאו בפניו ומכלול הנסיבות הגיע בית משפט קמא
7 למסקנה, כי המערערים לא עמדו בנטל הנדרש כדי להוכיח את אמיתות חתימותיהם של ב.
8 על הסכם הנאמנות.
- 9 לאחר שקבע, כי לא נוצרו יחסי נאמנות בין הצדדים מתוקף ההסכם הנטען, דן בית משפט
10 קמא בשאלה האם אלו נוצרו במשתמע.
11
- 12 7. על מנת לדון בשאלת הנאמנות המשתמעת, דן בית משפט קמא במחלוקת העובדתית
13 שהתגלעה בין הצדדים באשר למימון רכישת הזכויות במשק, והגיע לכדי מסקנה, כי נ.
14 ובעלה, ר.ח. (להלן: "ר"), הם אלו ששילמו את מלוא התמורה שנקבעה בהסכם הרכישה.
15 יחד עם זאת, ציין בית משפט קמא כי אין בקביעה זו די כדי ליצור יחסי נאמנות בין ב. ל-נ.
16 זאת, לאור "חזקת מתנה" הקובעת, כי כאשר נעשית העברה ללא תמורה בין בני משפחה
17 ביחסים שבהם המעביר מחויב לדאוג לרווחתו הכלכלית של הנעבר (כמו הורים וילדים) -
18 היא נעשית מתוך כוונה לתת מתנה (ראו: ע"א 3829/91 וואלס נ' גת, פ"ד מח(1) 801, 811
19 (1994) (להלן: "עניין וואלס"). לאחר מכן, פנה בית משפט קמא לבחון האם המערערים
20 הצליחו לסתור חזקה זו. על מנת לעשות כן, דן במספר מחלוקות עובדתיות נוספות שהיו בין
21 הצדדים והכריע כדלקמן:
22
- 23 א. נ. ו-ר. הם אלו שניהלו ומימנו הליך משפטי אשר התנהל כנגד המוכרת של המשק.
24 ב. נ. ו-ר. הם אלו שהזמינו, ביצעו ושילמו עבור שיפוץ שנערך בבית המגורים במשק.
25 בשנים 2002-2003.
- 26 ג. נ. ו-ר. הם אלו שהחזיקו במשק משך כל השנים ונהנו מפירותיו, בעוד שהמשיבים
27 מעולם לא התגוררו בו ולא היו מעורבים בהחזקתו.
- 28 ד. מכסת הביצים של המשק הייתה רשומה על שם המשיבים, אולם המשפחה כולה (נ.
29 ו-ר. ושני אחיה של המשיבה) היו מעורבים בניהולה, השכרתה, שעבודה ומכירתה
30 והיא שימשה את המשפחה כולה.
31
- 32 8. כמו כן, בית משפט קמא התייחס למספר מסמכים שנחתמו ומספר הליכים שהתנהלו בנוגע
33 למשק, בין מועד הסכם הרכישה לבין הגשת התביעה על ידי ב.:

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 60265-11-16

- 1 א. המשכון – ביום 20.06.2001 נרשם משכון על ידי עוה"ד שלמה יער בר (להלן: "עו"ד
2 יער בר"), על זכויותיהם של ב. במשק לטובת נ. על סכום של עד 700,000 ₪ (הפרש
3 בין מחיר המשק לבין המשכנתא שנלקחה על שם ב. ושולמה על ידי נ. לפי קביעת
4 בית משפט קמא). המערערים טענו, כי המשכון מוכיח את אמיתות ההסכם, אולם
5 בית משפט קמא קבע, כי ב. עוררו ספק בטענה זו.
- 6 ב. ההסכם משנת 2007 – ביום 26.03.2007 נחתם הסכם בכתב יד בין ב. ל-נ. לפיו הם
7 העבירו את כל הזכויות הרשומות על שם ב. במשק לידי מר מ. ח. (להלן: "מ"), בנה
8 של נ. ואחיה של המשיבה. בהסכם אישרו ב. כי קיבלו את מלוא התמורה עבור
9 המשק כאשר התמורה המוסכמת עמדה ע"ס של 160,000 ₪. כל אחד מהצדדים
10 ביקש לפרש הסכם זה באופן המשרת את טענותיו – ב. טענו, כי ניתן ללמוד
11 מההסכם שהמשק היה שייך להם (אחרת נ. לא הייתה משלמת עבורו), בעוד נ.
12 טענה, כי ברור שהמשק שייך לה, אחרת היא לא הייתה משלמת כיוון שהסכסוך
13 התנהל בין ב. לבין מ. כמו כן טענה, כי הסכימה לשלם את הסכום הנ"ל על מנת
14 לחלץ את המשק מידי ב. שהפכו עורם והתכחשו לעובדה שהמשק שייך לה. בית
15 משפט קמא ציין, כי לאור החלטה שנתקבלה בהליך שהתנהל בין מ. ל-ב. לפיה
16 ההסכם הופר על ידי נ. – הוא חסר תוקף.
- 17 ג. הצהרת המשיבה בבקשה להכרזתה כחייבת מוגבלת באמצעים – בתצהיר שצורף
18 לבקשה של המשיבה להכריז עליה כחייבת מוגבלת באמצעים בשנת 1999 (כ-4
19 שנים לאחר רכישת המשק) הצהירה, כי אין בבעלותה נכסי מקרקעין. בית משפט
20 קמא מצטט מעדותה של המשיבה, לפיה לא ציינה את המשק כיוון שבאותה עת
21 התנהל ההליך המשפטי מול המוכרת של המשק.
- 22 9. לאחר כל אלו, קבע בית משפט קמא כי המערערים לא הצליחו לסתור את "חזקת המתנה",
23 וזאת לאור מערכת היחסים הכלכלית בין כל בני משפחת ח., כפי שהצטיירה ממכלול
24 העדויות והראיות. ובלשונו של בית משפט קמא:
- 25 "מהעדויות שנשמעו בפני עולה כי משפחת ח. המורחבת התנהלה כיחידה כלכלית
26 אחת, חבריה תמכו זה בזה, היו ערבים זה לזה, רשמו זכויות על רכוש ומניות על
27 שם בני משפחה אחרים גם מבלי שהרישום שיקף את הבעלות האמתית בפועל, על
28 מנת לזכות בהטבות וזכויות שלא יכלו להשיג בדרך אחרת. חברי המשפחה משכנו
29 רכוש הרשום על שם על מנת לערוב לחובות של חברי משפחה אחרים, הכול כדי
30 לשפר את מצבם הכלכלי של בני המשפחה, לעקוף הגבלות שהוטלו על חלק מחברי
31 המשפחה בגין פשיטת רגל או הליכי הוצל"פ ולדאוג כי נכסים לא יפלו לידי נושים.
32 ר. ח. בסיועה ומעורבותה של נ. ניהלו את המערכת הזו והיו מעורבים בכל אחת
33 מהעסקאות שהוצגו בפני..."

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 60265-11-16

1 ובהמשך:

2 "האם ניתן לבודד עסקה אחת מתוך כלל העסקאות בהתנהלו בתוך המשפחה
3 ולקבוע כי במקרה זה נרשם הבית על שם התובעים בנאמנות לטובת הנתבעת – נ?
4 סבורה אני כי התשובה לשאלה זו היא שלילית."

5
6 10. בסוף פסק הדין, התייחס בית משפט קמא לתורת ההשתק השיפוטי, החל לשיטתו על
7 טענת נ. לפיה המשק נרשם על שם ב. היות ובשל הוראות המנהל לא הייתה יכולה
8 לרשום אותו על שמה. בית משפט קמא מצביע על כך, כי למעשה נ. טוענת שהציגה מצג
9 שווא בפני כל הרשויות, לרבות רשות מקרקעי ישראל ורשויות המס, לפיו הזכויות
10 במשק שייכות ל-ב. – ושאל לו לבית המשפט לתת ידו לדרך פעולה שכזו. בית משפט
11 קמא קבע, כי אף שהצהרות הצדדים לרשויות אינן בגדר "הליך", הן הוגשו לרשויות
12 ציבוריות ועל בסיסן זכו להטבות וזכויות שלא היו זוכים בהן לו הוצהרה האמת לה
13 טוענים המערערים.
14 בית משפט קמא מפנה לפסק הדין של כב' השופטת י. וילנר שניתן במסגרת ת"א (חי)
15 1072/04 זייד נ' הדר חברה לביטוח בע"מ גבעתיים (10.01.2010), בו נדונה בהרחבה
16 תחולת ההשתק השיפוטי גם במקרים בהם ההליך הראשון אינו שיפוטי.

טענות המערערים

17
18
19 11. בערעור עומדים המערערים על גרסתם, כי הזכויות במשק שייכות ל-ג. בלבד, וכי המשיבים
20 שימשו כנאמנים בלבד. אחת מהטענות המרכזיות המועלות כנגד פסק דינו של בית משפט
21 קמא היא, כי הוא שגה עת הטיל את נטל השכנוע בדבר אמיתות הסכם הנאמנות על כתפי
22 המערערים. המערערים טוענים, כי על פי ההלכה הפסוקה, נטל השכנוע צריך להיות על
23 כתפי המשיבים, להוכיח כי אכן זויפה חתימתם על הסכם הנאמנות שהוצג, וכי אילו היה
24 נקבע כך, לא היו מצליחים המשיבים לעמוד בנטל זה. כמו כן נטען, כי בית משפט קמא
25 התעלם, או למצער לא נתן משקל ראוי לעדויות וראיות נוספות עליהם הצביעו המערערים
26 המעידות על אמיתותו של הסכם הנאמנות. כך, בעיקר, באשר לעדותו של עו"ד יער בר, אשר
27 העיד במפורש, כי ראה את הסכם הנאמנות עוד בשנת 2001 וכי בהתאם להוראותיו של
28 הסכם זה נערכו, הודפסו ונחתמו במשרדו מסמכי המשכון. יוער, כי על חתימתם על מסמכי
29 המשכון לא חולקים המשיבים.

30
31 12. טענה נוספת של המערערים היא, כי שגה בית משפט קמא כאשר לא קבע שנוצרו יחסי
32 נאמנות בין נ. למשיבים, לאור התשתית העובדתית אותה הניח. נטען, כי בית משפט קמא
33 התעלם, או למצער לא נתן משקל ראוי לקביעות העובדתיות לפיהן נ. ו-ר. הם אלו שמימנו
34 את הרכישה, את השיפוץ של הנכס, את ההליך המשפטי כנגד המוכרת והם אלה שנהנו

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 60265-11-16

- 1 מפירותיו, בעוד המשיבים מעולם לא התגוררו במשק, ומעולם לא נשאו בהוצאותיו או נהנו
2 מפירותיו.
3
- 4 13. עוד טוענים המערערים, כי שגה בית משפט קמא כאשר לא מינה מומחה לכתב יד מטעמו.
5 נטען, כי העובדה שהומצא העתק צילומי בלבד, אינה מצדיקה את אי-מינויו של מומחה,
6 כיוון שאין המדובר בתחום מומחיותו של בית המשפט וייתכן, כי לו היה ממונה מומחה,
7 הוא היה נותן את חוות דעתו.
8
- 9 14. בנוסף טוענים המערערים, כי בית משפט קמא שגה כאשר קבע כי המשק נרכש על ידי נ.
10 כמתנה עבור המשיבים. המערערים מדגישים, כי טענת מתנה לא נטענה על ידי המשיבים
11 בכתבי טענותיהם, כאשר בתביעתם טענו שזכותם בנכס היא מכוח הסכם הרכישה ולא
12 מכוח מתנה. במקביל נטען, כי קביעה זו עומדת בניגוד לתשתית הראייתית לפיה נ. מיהרה
13 להחתים את המשיבים על הסכם נאמנות ימים ספורים לאחר חתימת הסכם הרכישה,
14 ולפיה רשמה משכון לטובתה על זכויותיהם של המשיבים כדי להגן על זכויותיה.
15 עוד מוסיפים המערערים, כי לא בכדי לא העלו המשיבים טענת מתנה, שכן ברור גם להם
16 שכיוון שרישום זכויותיהם לא הושלם, מדובר לכל היותר בהתחייבות לתת מתנה, אשר
17 ניתנת לביטול בשל "התנהגות מחפירה" של המשיבים כלפי נ. ו-ר.
- 18 כמו כן, נטען שטעה בית משפט קמא כאשר ראה באפשרות שהועלתה, כי המשיבים ישלמו
19 למערער את שווי המשק מכספי מכירת המשק במושב האחר אותו קיבל המשיב בירושה,
20 שלא התממשה, כחיזוק לקביעה כי מדובר במתנה. שכן לו היה כך הדבר, הרי שהיה מדובר
21 במתנה שהותנתה בתנאי שלא התקיים – השבת הכספים מכספי התמורה של המשק במושב
22 האחר.
- 23 עוד נטען, כי שגה בית משפט קמא בקביעתו כי הנטל לסתור את חזקת המתנה מוטל על
24 המערערים, על אף שהמשיבים כלל לא טענו לקיומה של מתנה.
- 25 15. מוסיפים המערערים וטוענים, כי קביעתו של בית משפט קמא שהצדדים (וכל משפחת ח.)
26 התנהלו "כיחידה כלכלית אחת" מוטעית מהבחינה העובדתית, ובכל מקרה אין בה כדי
27 ליצור יש מאין זכויות במקרקעין.
28
- 29 16. עוד טוענים המערערים, כי בית משפט קמא טעה בהתעלמו מהמשמעות שיש לייחס להסכם
30 משנת 2007, במסגרתו הוסכם על העברת הזכויות במשק מנאמנותם של ב. לנאמנותו של מ.
31 ח., אגב תשלום הסך של 160,000 ₪ ל-ב. על ידי נ. לטענתם, המדובר בסכום הנמוך עשרות
32 מונים משווי המשק באותה עת, ועל כן הסיבה היחידה האפשרית בגינה הסכימו ב. להסכם
33 זה, היא כי ידעו כי הזכויות במשק מעולם לא היו שייכות להם.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 60265-11-16

1
2 17. כן טוענים המערערים, כי שגה בית משפט קמא עת הסתמך גם על ה"השתק השיפוטי" על
3 מנת לדחות את טענות המערערים, מעבר לנדרש. נטען, כי לא הוצגה כל גרסה ראשונה
4 מטעמה של נ. בפני כל ערכאה או רשות אחרת, שנסתרה במהלך ההליכים. בנוסף, צוין כי
5 קיימת מחלוקת פוסקים אם כלל יכול להתקיים השתק שיפוטי מקום בו אין מדובר
6 בהצהרה סותרת שניתנה במסגרת הליכים שיפוטיים. עוד נטען, כי היה מקום להשתמש
7 בהשתק השיפוטי דווקא כלפי המשיבה, אשר הצהירה במסגרת בקשתה להכריז עליה
8 כחייבת מוגבלת באמצעים בשנת 99' (הליך שיפוטי), 4 שנים לאחר רכישת הזכויות במשק,
9 כי אין בבעלותה נכסי מקרקעין.

10

11 טענות המשיבים

12 18. המשיבים טוענים, כי הערעור מנסה לתקוף קביעות עובדתיות וממצאי מהימנות, בעוד
13 שידוע כי ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב באלו. לדידם, כלל זה נכון במיוחד בנסיבות
14 התיק שלפנינו בו נשמעה שורה ארוכה של עדים, במשך ישיבות ארוכות ולא מעטות. באופן
15 ספציפי נטען, כי קביעתו של בית משפט קמא באשר לאי-אמיתות החתימות על הסכם
16 הנאמנות היא קביעה עובדתית המבוססת על ממצאי מהימנות ועל מידת האמון שנתן בית
17 משפט קמא לעדים שהופיעו בפניו. מכאן, ברור שלערכאה הדיונית יתרון מובהק על פני
18 ערכאת הערעור, ולאור ההלכה הפסוקה אין מקום להתערבות ערכאת הערעור.

19

20 19. טוענים המשיבים, כי כאמור בפסק דינו של בית משפט קמא, ההלכה הפסוקה מורה כי נטל
21 ההוכחה בטענת זיוף, מוטל על הטוען לאמיתות המסמך או החתימה. על כן, צדק בית
22 משפט קמא כאשר קבע כי הנטל מונח לפתחם של המערערים.

23

24 20. עוד טוענים המשיבים, כי צדק בית משפט קמא בקביעתו כי אף אם נ. ו-ר. הם אלו שמימנו
25 את רכישת המשק באופן בלעדי, אין הדבר מלמד על כך שהמשק נרכש בנאמנות. זאת
26 בהתאם להלכת וואלס. נטען, כי העובדה כי נ. ו-ר. סייעו לכללית גם לילדיהם האחרים
27 בסכומים מאוד גבוהים (במטרה להסדיר את ייצוגם בהליך פלילי שנוהל נגדם) מעידה על
28 כך שמדובר בהורים המוכנים לסייע לילדיהם במתנה ללא תמורה בעניינים בעלי חשיבות
29 רבה. על רקע זה סיוע כספי לשם רכישת בית מגורים הינו דבר הגיוני ביותר.

30

31 21. כן נטען על ידי המשיבים, כי בצדק דחה בית משפט קמא את טענות המערערים, גם בשים
32 לב לכלל של השתק שיפוטי. המשיבים מפרטים בעיקרי טיעוניהם גם את האינדיקציות
33 המרכזיות המצביעות לדידם על חוסר אמינות של נחמה ורפי.

34

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 60265-11-16

דין והכרעה

1

נטל השכנוע ונטל ההוכחה כאשר מועלית טענת זיוף

2

3 22. נטל השכנוע במשפט האזרחי מבטא את החובה העיקרית המוטלת על בעל דין להוכיח את
4 טענותיו כלפי יריבו, כאשר אי עמידה בה משמעה דחיית הטענות (יעקב קדמי **על הראיות**
5 חלק רביעי 1720 (מהדורה משולבת ומעודכנת, 2009) (להלן: "**קדמי**")). נטל השכנוע פורש
6 בהלכה הפסוקה כך שבעל הדין, שנושא בו, "חייב להוכיח את העובדה השנויה במחלוקת
7 ואשר הוכחה מהווה תנאי לזכייתו במשפט, כך שאם לא ישכיל להוכיחה תיפול ההכרעה
8 בגינה לרעתו". מידת ההוכחה הנוהגת במשפט האזרחי היא "הטיית מאזן ההסתברויות"
9 לזכותו של הנושא בנטל השכנוע, כאשר ה"שקילות" ברמת הוודאות של שתי גרסאות
10 נוגדות, פועלת לחובתו של הנושא בנטל השכנוע (**קדמי**, בעמ' 1720-1721). נטל הבאת
11 הראיות הינו חובה "נלווית", טפלה במהותה לחובה העיקרית. לעניינו של הנושא בנטל
12 השכנוע, משמעה – החובה להביא ראיות לעמידה באותו נטל. ואילו לעניינו של היריב,
13 משמעה ה"חובה" להביא ראיות להשמטת הבסיס מתחת לכוחן של אלו שהובאו לחובתו
14 (שם).
15

16 23. בעוד שנטל השכנוע הינו קבוע בד"כ, ואינו עובר מבעל דין אחד למשנהו, נטל הבאת הראיות
17 עשוי להתחלף במהלך המשפט. נטל זה מוטל בתחילה על הצד הנושא בנטל השכנוע. ככל
18 שזה יעמוד בנטל הבאת הראיות – יעבור נטל זה לידי הצד השני, אשר יהיה עליו להפריך
19 את הטענות שהופנו כנגדו (ע"א 6205/98 **אונגר נ' עופר**, פ"ד נה(5) 71, 83 (2001); רע"א
20 1503/13 **גדלוב נ' הארגז – מפעל תחבורה בע"מ** (05.05.2013) (להלן: "**גדלוב**")).
21

22 24. ישנם שני כללים יסודיים המנחים אותנו בקביעת מי מהצדדים נושא בנטל השכנוע. האחד
23 – "המוציא מחברו עליו הראיה", כאשר יכול שיהא זה התובע ויכול שיהא זה הנתבע, לפי
24 העניין. על מנת לקבוע מי הוא "המוציא מחברו" יש להיעזר בכלל השני – "דיני הראיות
25 הולכים אחרי הדין המהותי", ממנו נגזר כי על בעל דין להוכיח טענה המקדמת את עניינו.
26 יש לבחון את עילת התביעה או את טענת ההגנה, ומהן יסודותיהן. התובע נושא בנטל
27 השכנוע לגבי כל יסודותיה העובדתיים של עילת תביעתו (חיובים ושילילים), ואילו הנתבע
28 נושא בנטל השכנוע לגבי כל יסודותיה העובדתיים של טענת הגנתו (**קדמי**, בעמ' 1723,
29 1728). על כן, ייתכן כי נטל השכנוע ירבוץ, לצורך עניין מסוים, על כתפיו של הנתבע, הגם
30 שנטל השכנוע להוכחת טענות התביעה ממשיך לרבוץ על כתפיו של התובע (**גדלוב**, בפס' 9).
31

32 25. בענייננו, המערערים התגוננו מפני תביעת הפינוי של המשיבים, בטענה כי הזכויות במשק
33 כלל אינן שייכות למשיבים, כי אם ל-ג. לביסוס טענת הגנה זו, הציגו המערערים את הסכם
34 הנאמנות, עליו חתימות הנחזות כחתימות המשיבים, לפיו הזכויות במשק שייכות ל-ג.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 60265-11-16

- 1 והמשיבים הם אך נאמנים עבודה. לפיכך, נטל השכנוע רובץ על כתפיהם של המערערים
2 להוכיח את אמיתות ההסכם, עליו הם ביקשו להסתמך ועליו ביססו את טענת ההגנה
3 מטעמם.
- 4 מכאן, בכל הנוגע להוכחת ההסכם הנאמנות וחתימת המשיבים עליו, גם נטל הבאת הראיות
5 רבץ על כתפיהם של המערערים. ואולם, לא עלה בידי המערערים לעמוד בנטל זה - הדורש
6 כי יובאו די ראיות כדי להוכיח את טענתם, כך שיועבר נטל הבאת הראיות לכתפי המשיבים.
7 כפי שפורט בפסק דינו של בית משפט קמא (סעיפים 64-67), וקביעותיו בעניין זה מקובלות
8 עליו, מטעם המערערים נשמעו גרסאות סותרות באשר לגורלו של ההסכם הנאמנות המקורי,
9 דבר המעלה תהיות לגבי אמינות הטענה, כי לא עלה בידיהם לאתרו. כמו כן העובדה, כי
10 ההסכם זה לא הוצג בהליכים קודמים אשר התנהלו בין בני המשפחה - על אף שהיה בו כדי
11 לתמוך משמעותית בטענות נ. ו-ח. בעבר - מעלה גם היא ספקות באשר לאמיתותו. זאת
12 ועוד, לא עלה בידי המערערים להביא ראיות המוכיחות, אף לכאורה, את אמיתות
13 חתימותיהם של ב. כאמור, על פי פסק דינו של בית משפט קמא, ישנן שלוש דרכים להוכיח
14 אמיתותה של חתימה: עדות ישירה; השוואה בין החתימה השנויה במחלוקת לחתימה
15 הידועה כאמיתית (לרוב באמצעות חוות דעת של מומחה); עדות של מי שמכיר היטב את
16 כתב היד או החתימה השנויים במחלוקת.
- 17
- 18 על פי גרסת המערערים, במעמד החתימה על ההסכם הנאמנות, היו נוכחים המשיבים, נ. ו-
19 ר.ח. המערערים ביקשו להישען על עדויותיהם של נ. ו-ר, כעדות ישירה. אלא, שמדובר
20 בעדויות אשר בית משפט קמא לא מצא לנכון לתת אמון מלא בהן, לאור הסתירות בחלקי
21 העדויות הנוגעים לגורלו של ההסכם המקורי, ועל כן לא ניתן להסתמך עליהן. עוד יש לציין,
22 שאל מול עדויות אלה עמדו עדויותיהם הסותרות של המשיבים, שהיו נוכחים גם הם, על פי
23 גרסת המערערים.
- 24 עוד מדגישים המערערים, כי בית משפט קמא לא נתן משקל ראוי לעדותו של עו"ד יער בר,
25 עד בלתי תלוי ובלתי מעורב, איש חוק, הכפוף לדיני האתיקה של לשכת עורכי-הדין. אולם,
26 עו"ד יער בר עצמו העיד, כי לא נכח במעמד חתימת ההסכם.
- 27
- 28 המערערים לא הביאו עדות של אדם המכיר את כתב ידם או חתימתם של המשיבים ויכול
29 להעיד על אמיתותם.
- 30 המערערים אף לא פעלו לקבלת חוות דעת של מומחה, על מנת לתמוך בטענתם בדבר
31 חתימת המשיבים על ההסכם הנאמנות. המערערים לא ביקשו מבית משפט קמא למנות
32 מומחה מטעמו, או לחילופין הגישו בקשה להביא חוות דעת של מומחה מטעמם, בהתאם
33 לתקנה 258(ז) בתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן: "תקנות סד"א"). על כן,

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 60265-11-16

- 1 תוהה אני כיצד יכולים הם להפנות חצי ביקורת כנגד בית משפט קמא, בשל אי-מינויו של
2 מומחה מטעמו ומיזמתו.
- 3 זאת ועוד, יש להדגיש כי הסמכות למינוי מומחה היא סמכות שברשות ("רשאי"), ועל כן
4 שיקול הדעת נתון לבית המשפט בהתאם לנסיבות המקרה, להחליט האם למנות מומחה
5 מטעמו (תק' 258יב(א) בתקנות הסד"א). בית המשפט לענייני משפחה אמנם יכול למנות
6 מומחה מיזמתו, אף ללא הסכמת הצדדים, אך אין הוא מחויב לעשות כן (שם).
7
- 8 מעבר לנדרש אציין, כי להשקפתי, יש לצמצם את הפעלת אותה סמכות שברשות למנוי
9 מומחה ביוזמת בית המשפט לאותם מקרים בהם מתחייבת התערבותו, ודוגמא מובהקת
10 לכך היא אותם סכסוכים המערבים עניינם של קטינים, כאשר בית המשפט מחויב לברר את
11 טובתם.
- 12
- 13 28. העולה מכל האמור הוא, כי המערערים לא עמדו בנטל הבאת הראיות, ומשכך גם לא בנטל
14 השכנוע שרביץ עליהם, להוכחת אמיתות ההסכם. לפיכך, בצדק קבע בית משפט קמא, כי לא
15 נוצרו יחסי נאמנות בין נ. ל-ב. מכוחו של הסכם הנאמנות בכתב.
- 16
- 17 **נאמנות משתמעת**
- 18 29. עתה אעבור לבחינת השאלה האם נוצרה נאמנות בין הצדדים שלא מכוח אותו הסכם בכתב
19 אליו התייחסתי לעיל. אקדים ואומר, כי בשאלה זו עמדתי אינה כעמדתו של בית משפט
20 קמא. סבורני, כי מהתשתית העובדתית שהונחה לפני בית משפט קמא, ומכוח קביעות
21 שקבע וממצאים שאימץ, מתבקשת המסקנה שנוצרו יחסי נאמנות בין נ. לבין ב., כפי
22 שיפורט להלן. יודגש, כי אין אני מבקש להתערב בממצאים העובדתיים שנקבעו על ידי בית
23 משפט קמא, שכן אין זו דרכה של ערכאת הערעור, למעט במקרים חריגים אשר פסק הדין
24 שלפנינו אינו נופל בגדרם (ע"א 4170/14 כהן נ' כהן (14.01.2016) (להלן: "עניין כהן"). אלא,
25 שהנני סבור כי התשתית העובדתית עליה ביסס בית משפט קמא את מסקנותיו, מובילה
26 לתוצאה אחרת, כפי שיפורט להלן.
- 27
- 28 30. הן בעניין וואלס והן בע"א 34/88 רייס נ' אברמן, פ"ד מד(1) 278 (להלן: "עניין רייס"), נדונו
29 "חזקות נאמנות" ו"חזקות מתנה" הנוגעות לנכסי מקרקעין.
- 30 בעניין וואלס ההליך נסוב סביב נכס אשר היה בבעלותו של מנוח, והועבר בירושה לילדיו
31 ולנכדיו. הנכס נוהל בתחילה על ידי אחד מילדיו, ולמטרה זו הוא קיבל ייפוי כוח מכל
32 היורשים. מכוח אותו ייפוי כוח, בערוב ימיו, העביר מיופה הכח את הנכס על שמה של בתו
33 (נכדתו של המנוח - בעל הנכס המקורי) על מנת שהיא תמשיך בניהול הנכס. לאחר שהנכדה
34 מכרה את הנכס לצד ג', נתבעה על ידי בן דודה, יורש נוסף של הסב המנוח, אשר טען כי לא

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 60265-11-16

- 1 הייתה לה סמכות לעשות כן. בפסק הדין נקבע כי הנכס נרשם על שם הנכדה בנאמנות עבור
2 יתר היורשים, ולכן כנאמנת, הייתה לה הסמכות למכור את הנכס ולחלק את תמורתו בין
3 כלל היורשים. בית המשפט התייחס לחזקת הנאמנות אשר הייתה קיימת בעבר, ואינה
4 קיימת עוד, לפיה כאשר הועבר נכס מאדם אחד למשנהו ללא תמורה – הנעבר מחזיק בנכס
5 בנאמנות עבור המעביר. לעומתה, עומדת חזקת מתנה, שנגזרה מאותה חזקת נאמנות, אשר
6 עדיין שרירה וקיימת – לפיה כאשר מדובר ביחסי משפחה, בהם המעביר מחויב לדאוג
7 לרווחתו של הנעבר (למשל בהעברה מהורה לילדיו) – העברה ללא תמורה נעשית בכוונה
8 לתת מתנה.
9
- 10 בעניין **רייס**, נדונה תביעה שהגישו יורשות המנוח רייס, כנגד עיזבון אחותו המנוחה. 31
11 בתביעה ביקשו סעד הצהרתי לפיו דירת מגורים אשר הייתה רשומה על שם האחות
12 המנוחה, ותמורתה שולמה על ידי רייס, נרכשה על ידי המנוחה עבור אחיה והיא החזיקה
13 בה בנאמנות עבורו. מנגד, טענו מייצגי העיזבון, כי הדירה ניתנה במתנה למנוחה מאחיה.
14 בית המשפט פסק כי בין האחים התקיימו יחסי נאמנות, וזאת על סמך חזקת נאמנות לפיה
15 מקום בו מועברת הבעלות בנכס לפלוני, בעוד הכסף לרכישת הנכס בא מידי אלמוני, קמה
16 חזקה לטובת האחרון, לפיה מוחזק הנכס בנאמנות עבורו בידיו של הראשון (**רייס** בעמ'
17 285). בית המשפט התייחס גם לחזקת מתנה, הקובעת חזקה הפוכה - לפיה כאשר בין נותן
18 הכספים ובין הבעלים הרשום קיימים יחסי קרבה מיוחדים מדובר במתנה (**רייס**, בעמ'
19 286). יחסי קרבה המצדיקים את הקמתה של החזקה מתקיימים כל אימת שעל משלם
20 הכספים לדאוג למחסורו ולצרכיו של הבעלים הרשום, כאשר דוגמא מובהקת לכך
21 מתקיימת ביחסי הורה-ילד (שם). היות ובמקרה שם דובר על אח ואחות נקבע, כי חזקה זו
22 אינה מתקיימת. הובהר, כי מדובר בחזקה בלבד, הניתנת לסתירה, אם יוכח כי כוונת
23 המשלם הייתה לשמור לעצמו את הבעלות בנכס (שם). ראו גם: בע"מ 2101/13 **פלוני נ'**
24 **פלוני** פס' 15 (21.05.2013); ע"א 9555/10 **הופמן נ' יפה**, פס' 28 (15.07.2013). על כן, גם לו
25 הייתה חלה חזקת המתנה, היא הייתה מופרכת, לאור הראיות שהוצגו שם מהן ניתן ללמוד
26 על רצונו של רייס לשמור את הבעלות בנכס לעצמו.
27
- 28 בית משפט קמא קבע כממצא עובדתי, כי נ. ו-ר. ח. הם אלו שמימנו את רכישת הזכויות 32
29 במשק והם אלו ששילמו את התמורה שנקבעה בהסכם הרכישה, ודחה את טענות ב. כי
30 מימנו את הרכישה בדרך זו או אחרת. אולם, באותה העת קבע, כי אין די בכך כדי ליצור
31 יחסי נאמנות בין הצדדים. מסקנתו זו ביסס המותב קמא על "חזקת המתנה" בהתאם
32 להלכת **וואלס**, ועל קביעתו כי בין נ. לבין ב. שררו יחסי חמים בתקופה בה נרכש המשק.
33 עוד קבע בית משפט קמא, כי לא עלה בידי המערערים לסתור חזקה זו.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 60265-11-16

- 1 ואולם, יש לשים לב לכך, כי במקרה שלפנינו אין מדובר בסיטואציה של העברה ללא
2 תמורה, בדומה לעניין וואלס, כי אם בסיטואציה בה צד אחד נתן סכומי כסף כדי שהצד
3 השני ירכוש נכס עבורו וירשום אותו על שמו, בדומה לסיטואציה שנדונה בעניין רייס. על
4 כן, למעשה החזקות הרלוונטיות לענייננו הן אלו שעל פי עניין רייס.
5 יוער, כי במקרה שלפנינו, היות ומדובר באם ובת, ממילא חלה חזקת מתנה, ואין השפעה
6 משמעותית של אילו מחזקות המתנה תחול (זו שהוצגה בעניין וואלס או זו שהוצגה בעניין
7 רייס). ואולם, הדברים שלעיל הובאו על מנת להדגיש את ההבדל בין שני המצבים - העברה
8 ללא תמורה מחד גיסא, ומתן כספים לאחר לצורך רכישה ורישום של נכס על שמו מאידך
9 גיסא. אבחנה זו היא בעלת משמעות כאשר המדובר בשני צדדים שאין ביניהם יחסי קרבה
10 משפחתיים או מיוחדים - שכן בסיטואציה מהסוג הראשון לא תחול חזקת נאמנות, בעוד
11 שבסיטואציה מהסוג השני היא תחול.
12
13 33. אם כן, לאור העובדה, כי בענייננו מדובר באם ובתה, כאשר כספי רכישת המשק הגיעו
14 מהאם והמשק נרשם על שם הבת (ובעלה), חלה חזקת המתנה שהוצגה בעניין רייס. על
15 המערערים מוטל לטעון את החזקה ולהראות כי כוונתה של נ. הייתה לשמור לעצמה
16 את הבעלות במשק, כאשר המשיבים ישמשו כנאמנים בלבד. כאמור, בית משפט קמא הגיע
17 למסקנה כי המערערים לא עמדו בנטל זה, וזאת לאור מערכת היחסים הכלכלית בין בני
18 משפחת ח. המורחבת. אולם סבורני, כי בבחינת מכלול הקביעות העובדתיות אותן הניח בית
19 משפט קמא, והתנהלות הצדדים לאחר החתימה על הסכם הרכישה - מתבקשת מסקנה
20 הפוכה - כי המערערים סתרו את חזקת המתנה ולכן חלה על הצדדים חזקת הנאמנות.
21
22 34. כאמור, בית משפט קמא קבע עובדתית כי נ. ו-ר. נהגו במשק מנהג בעלים. הם אלו ששילמו
23 את התמורה עבור המשק, מימנו את ההליך המשפטי שהתנהל מול המוכרת, מימנו את
24 השיפוץ שנערך בנכס וקבעו מי יגור בנכס בכל נקודת זמן (בין אם ילדיהם או שוכרים) וכן
25 נטלו את מכסת הביצים. בכך, הביעו נ. ו-ר. את כוונתם, כי המשק יישאר בבעלות נ., ולא כי
26 המשק ניתן במתנה לבתם וחתנם. כל זאת, בעוד המשיבים אינם מתגוררים במשק, ואינם
27 מתנגדים לניהולו על ידי נ. ו-ר.
28 בהכרעתו, נשען בית משפט קמא על התנהלות משפחת ח. המורחבת. על פי התמונה
29 המצטיירת מפסק דינו של בית משפט קמא, כל בני המשפחה "השתמשו" אחד בשני על מנת
30 לזכות בהטבות וזכויות שלא יכלו להשיג בדרך אחרת, לשפר את מצבם הכלכלי, ולעקוף
31 הגבלות שהוטלו על חלקם בגין פשיטת רגל או הליכי הוצל"פ, תוך דאגה כי נכסים לא יפלו
32 לידי נושים. אף אם דברים אלו נכונים, הם אינם משפיעים על השאלה מה הייתה כוונת
33 הצדדים באשר למשק. אף אם המשק נרשם על שם ב. כחלק מאופן התנהלות רחב יותר של
34 בני המשפחה, אין בכך כדי ללמדנו על כוונתה של נחמה להעניק את המשק במתנה לבגא.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 60265-11-16

- 1 לא עולה מהתנהלות בני המשפחה המתוארת כי הם נוהגים להעניק האחד לשני מתנות
2 יקרות ערך, כי אם "להשתמש" אחד בשני על מנת להגן על נכסיהם וליהנות מזכויות
3 והטבות שלא יכלו לקבל אחרת.
4
- 5 35. בית משפט קמא התייחס גם לעובדה, כי נ. ו-ר. דאגו לילדיהם וסייעו להם בכספים רבים
6 במהלך השנים: הם מימנו את ההגנה המשפטית של בניהם, מ. ו-נ., עת הסתבכו בפלילים;
7 סייעו למשיבים עצמם לא מעט כאשר נקלעו לחובות; וכן מסייעים לבני הזוג ח., בזמן בו
8 כלתם מתמודדת עם מחלה קשה. לאור כל אלו, כך לפי בית משפט קמא, עולה המסקנה כי
9 גם המשק נרכש עבור ב. כחלק מהעזרה ההורית, על מנת שיתגוררו בו ויתפרנסו ממנו.
10 ואולם, לטעמי לא ניתן לגזור מנכונות ההורים לחלץ את ילדיהם בשעת צרה באמצעות סיוע
11 כספי, את רצונם להעניק לאחד מהם מתנה בדמות נכס ששוויו רב.
12
- 13 36. בשל כל האמור, אני קובע שהמערערים סתרו את חזקת המתנה ועל כן חלה בענייננו חזקת
14 הנאמנות. על כן, אני מקבל את טענת המערערים, כי הזכויות במשק שייכות ל-נ.
15 לאור התוצאה אליה הגעתי, אין אני נדרש לטענות השונות שהעלו המערערים כנגד הכרעת
16 בית משפט קמא לעניין המתנה.
17
- 18 **השתק שיפוטי**
- 19 37. בית משפט קמא קבע, כי לאור מצג השווא אותו הציגה נ. בפני הרשויות לפיו הזכויות
20 במשק שייכות למשיבים, חל השתק שיפוטי על טענתה בהליך זה כי הזכויות שייכות לה.
21 גם בנושא זה דעתי אינה כדעתו של בית משפט קמא. לאור העובדה כי המשיבים היו
22 מעורבים בפעולותיה של נ., אין לאפשר להם ליהנות מפירות התנהלות משותפת זו – ועל כן,
23 לא יחול השתק שיפוטי על טענת נ. כי הזכויות במשק שייכות לה (ראה: עניין **כהן**; ראה גם:
24 ת"א (חי') 52051-12-13 **עובד נ' לונדון** (31.05.2016)).
- 25 המשיבים היו חלק מאותו מצג שווא, כחלק ממערכת יחסים שלמה שקיימו נ. ו-ב. (וכל
26 משפחת ח. המורחבת) בה פעלו יחדיו כדי לקבל זכויות והטבות שאינן מגיעות להם או כדי
27 למנוע מנכסיהם ליפול לידי נושיהם.
- 28 בנוסף, על פי התשתית העובדתית שהונחה לפני בית משפט קמא ועליה ביסס את מסקנותיו,
29 המשיבים מעולם לא התגוררו במשק או הביעו בו או בפירותיו עניין, עד לפרוץ המחלוקת
30 בינם לבין נ. הייתכן מצב בו היו שותקים נוכח החזקת הנכס משך שנים רבות על ידי נחמה
31 ורפי, לו היו מאמינים כי הנכס שייך להם?
32
- 33 38. המערערים טענו כי קיימת מחלוקת פוסקים באשר לשאלת החלתו של השתק שיפוטי כאשר
34 המקום הראשון בו נטענה הטענה הסותרת אינו הליך שיפוטי. המערערים לא פירטו מעבר

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 60265-11-16

1 לכך או הציגו אסמכתאות. לאור מסקנתי, כי ממילא לא חל השתק שיפוטי בענייננו - איני
2 נדרש להכריע בשאלה זו.

3

4

סוף דבר

5 39. לאור כל האמור לעיל, אציע לחבריי לקבל את הערעור, להורות על ביטול פסק דינו של בית
6 משפט קמא ולקבוע כי הזכויות במשק שייכות ל-ג., ועל כן אין ב. יכולים לדרוש את פינויים
7 של ח.

8 כמו כן אמליץ לחבריי להימנע במקרה זה מפסיקת הוצאות, לאור התנהלותם הפסולה של
9 שני הצדדים בעבר, אשר הציגו יחדיו מצגי שווא כדי לזכות בהטבות.

10

11

12

13

14

15

16 ש. גיוסי, שופט [אב"ד]

17

18

19

20

21

השופט חננאל שרעבי:

אני מסכים.

22

23

24

25

26

27 ח. שרעבי, שופט

28

29

30

31

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 60265-11-16

השופטת אספרנצה אלון:

אני מסכימה.

א. אלון, שופטת

לפיכך הוחלט לקבל את הערעור כאמור בפסק דינו של השופט ס. גיוסי (אב"ד), להורות על ביטול פסק דינו של בית משפט קמא ולקבוע כי הזכויות במשק שייכות ל-נ, ועל כן אין ב. יכולים לדרוש את פיננים של ח.

אין צו להוצאות.

עירבון שהפקידו המערערים יוחזר למערערים באמצעות בא כוחם.

מותר לפרסום בהשמטת שמות הצדדים ופרטים מזהים.

ניתן היום, י"ג תשרי תשע"ח, 03 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.

א. אלון, שופטת

ה. שרעבי, שופט

ס. גיוסי, שופט

[אב"ד]